

Sygn. akt III AUa 700/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Beata Górska
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sądowy Karolina Popowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r. na rozprawie

sprawy Zakładów (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z udziałem J. W., W. S., J. S., D. Ś., A. S.

o objęciu zainteresowanych ubezpieczeniami społecznymi

na skutek apelacji płatnika

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 31 marca 2015 r. sygn. akt VII U 2802/14

p o s t a n a w i a :

umorzyć postępowanie apelacyjne w sprawie.

SSA Urszula Iwanowska SSA Beata Górska SSA Anna Polak

III A Ua 700/15

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 7 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że:

- W. S. (decyzja (...)),

- D. Ś. (decyzja (...)),

- J. S. (decyzja (...)),

- J. W. (decyzja (...)) oraz

- A. S. (decyzja (...))

jako osoby wykonujące pracę na podstawie umów zlecenia u płatnika składek Zakładów (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach wskazanych w decyzjach.

W uzasadnieniach powyższych decyzji organ rentowy podniósł, że umowy łączące płatnika z zainteresowanymi nazwane umowami o dzieło, w rzeczywistości spełniały przesłanki umów zlecenia. Czynności takie jak wypranie wykładziny czy obić tapicerskich, wywóz śniegu, zakonserwowanie podłóg, podcięcie krzewów, wyczyszczenie ram okiennych czy skoszenie trawy podejmowane przez powyższe osoby były realizowane w ramach starannego działania i nie przynosiły konkretnego, indywidualnego rezultatu.

Z powyższymi decyzjami nie zgodził się płatnik Zakłady (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wnosząc o ich zmianę w całości i orzeczenie, że zainteresowane jako osoby wykonujące umowy o dzieło nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach. Płatnik uzasadniając obszernie swe stanowisko zwrócił uwagę na różnice pomiędzy umowami o świadczenie usług i o dzieło, wskazując w konkluzji odwołań, że czynności wykonywane przez zainteresowane przynosiły konkretny materialny rezultat, podlegający ocenie i ewentualnej odpowiedzialności za wady. Osoby, z którymi zawierane były umowy, dobierane były przez płatnika starannie, musiały bowiem spełniać określone kryteria i posiadać wymagane kwalifikacje.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podtrzymując przy tym dotychczasową argumentację.

Sąd Okręgowy połączył sprawy z powyższych odwołań do wspólnego rozpoznania i wyrokowania oraz wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych: W. S., D. Ś., J. S., J. W. oraz A. S..

Wyrokiem z dnia 31 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania (punkt I) oraz zasądził od Zakładów (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt II). Sąd Okręgowy ustalił, że organ rentowy w niniejszej sprawie prawidłowo ocenił umowy łączące ubezpieczone i płatnika jako umowy o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu i na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j. t. Dz. U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 353⁽¹⁾ k.c., art. 627 i 750 k.c., a także mając na uwadze szeroko omówioną na podstawie doktryny i orzecznictwa instytucję umowy o dzieło i umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu i zasadę rozkładu ciężaru dowodowego w sprawie (art. 6 k.c.) orzekł o oddaleniu odwołań.

Z powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie co do pkt. I w części dotyczącej oddalenia odwołań od decyzji numer (...) oraz w pkt. II w części dotyczącej zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w zakresie odwołań od decyzji numer (...), nie zgodził się płatnik, który działając przez pełnomocnika, w wywiedzionej apelacji zarzucił mu:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

a) art. 6 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie wyrażające się w bezpodstawnym przyjęciu, że płatnik, zaprzeczając twierdzeniom organu rentowego, który na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał niekorzystnych dla płatnika ustaleń, winien w postępowaniu przed sądem nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń, dotyczących obowiązku ubezpieczeń społecznych, ale również, nie ograniczając się do polemiki z tymi ustaleniami, wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których

możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych ze stanowiskiem reprezentowanym w odwołaniu od decyzji;

b) art. 6 ust. 1 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez jego niewłaściwe zastosowanie w stanie faktycznym niniejszej sprawy wskutek przyjęcia, że przychód osiągnięty przez ubezpieczonych D. Ś. i J. S. z tytułu umów o dzieło zawartych z płatnikiem był w istocie przychodem z umowy cywilnoprawnej o charakterze umowy o świadczenie usług, do której mają odpowiednie zastosowanie przepisy o zleceniu, podczas gdy faktycznie był to przychód uzyskany z tytułu cywilnoprawnych umów o dzieło, co do których nie było obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne;

c) art. 627 k.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że umowy zawarte przez płatnika z ubezpieczonymi D. Ś. i J. S. nie były umowami o dzieło;

d) art. 65 § 2 w związku z art. 353¹ k.c. poprzez błędną wykładnię oświadczeń woli stron zawartych w umowach o dzieło podpisanych z ubezpieczonymi D. Ś. i J. S. przez niedostateczne rozważenie woli stron wyrażającej się w określeniu w umowach ich przedmiotu i rezultatu;

e) art. 750 k.c. poprzez jego zastosowanie i błędne uznanie, że umowy zawarte przez płatnika z ubezpieczonymi D. Ś. i J. S. były umowami o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu;

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, skutkującego błędnym przyjęciem, że umowy zawarte przez płatnika z ubezpieczonymi D. Ś. i J. S. były umowami o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu;

b) art. 328 § 2 k.p.c. poprzez sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego wyroku w taki sposób, że nie wskazuje ono w ogóle dlaczego sąd pierwszej instancji przyjął, iż umowy zawarte przez płatnika z ubezpieczonymi D. Ś. i J. S. były umowami o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu oraz brak w nim jakichkolwiek ustaleń w zakresie sposobu wykonywania spornych umów przez te osoby.

Z uwagi na powyższe apelujący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w części, tj. w pkt. I poprzez stwierdzenie, że ubezpieczeni D. Ś. i J. S. nie podlegali u płatnika składek obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach ich dotyczących, jako osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek;

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części (tj. w pkt. I w części dotyczącej oddalenia odwołań od decyzji numer (...) oraz w pkt. II w części dotyczącej zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w zakresie odwołań od decyzji numer (...)) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji;

- zasądzenie zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm prawem przepisanych.

Następie pismem z dnia 5 maja 2016 r. płatnik składek działając przez pełnomocnika cofnął złożoną apelację.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Przy czym, cofnięcie apelacji jest czynnością dyspozycyjną strony, która nie podlega kontroli sądu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, Prok. i Pr. 2000/10/37). W takim przypadku Sąd obowiązany jest umorzyć postępowanie (art. 355 § 1 k.p.c.). Jednakże w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych powyższa czynność z uwagi na treść art. 469 k.p.c., który stanowi, że Sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego, podlega kontroli Sądu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest przesłanek do uznania, że cofnięcie apelacji przez płatnika narusza słuszny interes ubezpieczonych w tej sprawie (art. 469 k.p.c.), które zostały objęte ubezpieczeniami społecznymi z tytułu pracy świadczonej na rzecz płatnika.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uznał, że cofnięcie apelacji nie narusza prawa, w tym słusznego interesu ubezpieczonych i dlatego na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne.

SSA Urszula Iwanowska SSA Beata Górska SSA Anna Polak